

300 απεργοί πείνας

Μετά από **44 ημέρες απεργία πείνας** οι 300 μετανάστες εργάτες αποφάσισαν να σταματήσουν τον αγώνα τους. Παρά την εκδίωξή τους από το άσυλο της Νομικής, τα «τελεσίγραφα» για προσωρινή στέγασή τους στο κτίριο «Υπατία», τις συκοφαντίες περί «βόμβας λοιμώξεων» στο κέντρο της Αθήνας, τις απόπειρες για εξαναγκαστική σίτισή τους στα νοσοκομεία, τις απειλές για μαζική τους απέλαση, τα ψέμματα και την παραπληροφόρηση των ΜΜΕ, **συνέχισαν**. Και παλεύοντας με τις φυσικές τους αντοχές, αποφάσισαν να λήξουν την απεργία όταν ένιωσαν πως κατακτούν κάτι που τους αξίζει, κάτι που θα βελτιώσει τόσο τη δική τους θέση, όσο και τη θέση των υπόλοιπων χωρίς χαρτιά μεταναστών εργατών.

μετανάστες-εργάτες

Οι 300 απεργοί πείνας όρισαν εξ αρχής τη θέση τους και ξεκαθάρισαν τη σύνδεσή τους με την κοινωνία: **εμφανίστηκαν ως εργάτες, ζητώντας την εργατική μας αλληλεγγύη**. Διεκδίκησαν τη θέση τους ως κομμάτι της εργατικής τάξης, κατάφεραν μόνοι τους να πάρουν να είναι αόρατοι. Με τον αγώνα τους **έκαναν πέρα τις εθνικές τους ταυτότητες** και πάλεψαν με βάση την ταξική τους συνείδηση, κάτι που λείπει από την τωρινή συγκυρία, παρά την αναγκαιότητά του. Το να επιλέγεις τη θέση σου στον κόσμο αυτό σημαίνει να χτίζεις σχέσεις και να παλεύεις για τα κοινά σου συμφέροντα με τους άλλους, κόντρα στις επιταγές του καπιταλισμού, **με σύντροφο την αλληλεγγύη και την αξιοπρέπεια**.

αγωνίστηκαν

Το κύμα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε και, κυρίως, η αποφασιστικότητα των μεταναστών εργατών ανάγκασαν το κράτος να εγκαταλείψει την αρχική «σκληρή» του στάση. Από εκεί και πέρα – και ενώ εκκρεμεί βέβαια η υλοποίηση της συμφωνίας – κύριο μέλημα της κυριαρχίας είναι η απόκρυψη του γεγονότος ότι **οι κατακτήσεις και τα δικαιώματα (δωρο, μισθοί, συντάξεις κτλ) κατακτώνται με αγώνες και δεν χαρίζονται**, ούτε και χαρίστηκαν ποτέ στην ιστορία, από τα κράτη και τα αφεντικά.

Τελικά, αυτός ο αγώνας είναι μια κίνηση υπέρ της τάξης μας στη σκακιά του κοινωνικού ανταγωνισμού. Βέβαια, έξω και πέρα από αυτή τη νίκη ο κόσμος της εκμετάλλευσης συνεχίζει να υπάρχει. Οι μετανάστες εξακολουθούν να είναι απαγορευμένοι εργάτες, η υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης και η συνολική επίθεση στις ζωές μας εντείνονται. Πολλά μένουν να γίνουν.

για όλη την τάξη

Σε κάθε περίπτωση στόχος της κυριαρχίας είναι η αποσιώπηση του ταξικού χαρακτήρα αυτού του αγώνα κι αυτής της νίκης. Μιας νίκης για ολόκληρη την εργατική τάξη, που εδώ και πολλά χρόνια βρίσκεται σε αμυντική θέση, βλέποντας κατακτήσεις αιώνων να χάνονται. Η δικαίωση μέρους των αιτημάτων των μεταναστών εργατών είναι νίκη της τάξης, που από αμυνόμενη βρέθηκε να επιτίθεται και να διεκδικεί.

Αντιλαμβανόμαστε πως **οι μόνοι χαμένοι από τη νίκη της απεργίας πείνας είναι οι από πάνω αυτού του κόσμου**, βλέπουμε τον αγώνα αυτό σαν μια παρακαταθήκη για αυτούς που έρχονται. Η έκβαση της απεργίας πείνας, το κίνημα αλληλεγγύης που αναπτύχθηκε, οι όποιοι διαχωρισμοί που έγινε δυνατό να σπάσουν, μας γεμίζουν με κουράγιο για όσα έπονται.

Το μήνυμα σε όσους από τους εργάτες υιοθετούν την εθνική ενότητα, ακολουθούν κόμματα και γραμμές, αφήνουν τις τύχες τους στους εργοδοτοπατέρες και συμβιβάζονται με υποχωρήσεις, είναι πλέον ξεκάθαρο: **κοινοί αγώνες ντόπιων και μεταναστών, επιθετικοί και αδιαμεσολάβητοι μπορούν να είναι νικηφόροι**.

αλληλεγγύη/-ες

**ΤΡΙΑΚΟΣΙΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΝΑΝ ΤΗΝ ΑΡΧΗ
ΜΗ ΣΚΥΒΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ, ΠΟΛΕΜΗΣΕ ΚΙ ΕΣΥ**